

[Fiskeriministeren.]

indgår med den største vægt, således at man herigennem søger at undgå, at flere ministerier behandler samme sager.

Jeg kan tilføje, at bl. a. spørgsmålet om kontrollen med forureningerne indgår i det arbejde, som en af fiskerikommissionens underkommissioner beskæftiger sig med, men arbejdet er endnu ikke tilendebragt i denne kommission. Jeg kan også oplyse, at fiskeriministeriet nu har ansøgt om en bevilling til rationalisering og effektivisering af det arbejde, der hidtil har været udført af biologer og kemikere på Danmarks fiskeri- og havundersøgelser og fiskeriministeriets forsøgslaboratorium, således at der dannes et specielt forureningslaboratorium under Danmarks fiskeri- og havundersøgelser.

Jeg håber meget på, at den fornødne bevilling hertil nu vil blive givet, og jeg håber indstændigt, at det skal lykkes at komme det onde, som det ærede medlem her har peget på, mere effektivt til livs end hidtil.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Adolph Sørensen* til finansministeren:

„Vil ministeren foreslå lov om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme ændret således, at årsomvurderinger i henhold til § 2, stk. 2, punkt 1, og § 3, stk. 1-2, ikke kan føre til forhøjelse af grundværdien på de pågældende ejendomme?“

Adolph Sørensen: Gennem mit arbejde i landsskatterettens II afdeling har jeg i de seneste år fået kendskab til en ganske lang række tilfælde, som efter min mening klart beviser, at den måde, som ejendomsskatte-loven fortolkes på af administrationen, vist ikke er helt i overensstemmelse med det, der egentlig har været forudsat af lovgivningsmagten, det høje folketing.

Ejendomsskatteovens historie rækker så langt tilbage i tiden, at det ikke her vil være muligt at komme nærmere ind på den.

De seneste skud på stammen er loven af 23. juni 1956 med ændringer af 1957, 1958, 1959 og 7. juli 1960, jfr. lovbekendtgørelse af 1. august 1960. Efter den sidste ændring udsendtes der et cirkulære den 21. august 1961, ifølge hvilket der ved omvurderingerne, der foregår pr. 1. september hvert år, skal regnes med prisforholdene på vurderingstidspunktet såvel for ejendoms-værdiens som for grundværdiens vedkommende.

Det har ført til ganske ejendommelige afgørelser. Jeg skal tillade mig at nævne et enkelt eksempel. Det drejer sig om en ejendom i hovedstadsområdet, der ved den 12. ordinære vurdering blev ansat til 800.000 kr. i ejendomsskyldværdi. Heraf var de 768.000 kr. den egentlige grundværdi, og der var altså her tale om en forskelsværdi på 32.000 kr. Ejeren foretog så en om- og tilbygning til i alt ca. 32.000 kr. Da bekostningen således oversteg 5.000 kr., skulle ejendommen tages op til omvurdering. Det skete også med den for ejeren uforståelige følge, at den nye ejendomsskyld blev ansat til 830.000 kr., idet ejeren i henhold til loven havde anmodet om, at den nye vurdering ikke kom til at overstige den gamle med mere end det, ombygningen havde kostet. Han fik derefter meddelelse om, at årsomvurderingen havde givet følgende resultat: den nye samlede vurdering til ejendomsskyld 830.000 kr., heraf grundværdi 921.500 kr. Det vil i virkeligheden sige, at den omstændighed, at han foretog en bygningsforandring, bygningsforbedring, medførte, at der skete en stigning i grundværdiansættelsen fra 768.000 kr. til 921.000 kr., medens bygningerne, hvis værdi altså var forbedret med ca. 30.000 kr., kom til at optræde med en negativ bygningsværdi på 153.000 kr., altså en tilsyneladende fuldkommen urimelighed.

Det er klart, at i almindelighed kan folk ikke forstå, at grundværdien ændres, fordi der foretages byggearbejder. Kan man så sige, at det er ligegyldigt, hvad folk mener, når man har lovhjemmel i administrationen